

Erdélyben járva egy kenyérsütéssel foglalkozó családtól kérdeztem meg, hogy hova szállítják a kenyeret. Azt válaszolták: „Mi nem szállítjuk sehova, ha valakinek szüksége van rá, majd idejön érte.” És amikor azt kérdeztük, hogy sok éjszakájuk megy-e rá a sütésre, akkor pedig azt a választ kaptuk: „Az éjjel azért van, hogy aludjunk, a nappal pedig, hogy dolgozzunk. Hétköznap sütünk, de vasárnap soha.” Érdekes és életteli válaszok ezek. Olyan ember megnyilatkozása, aki pontosan tudja, hogy mi a célja, honnan jön, és merrefelé megy.

Tegyük fel magunknak a kérdést: Honnan jöttünk? Hová mutatnak a gyökereink? Visszagondolva történelmünkre, rengeteg értéket adott a magyarság Európának és a világnak. Ezeknek az értékeknek a mélyén mindig a vallásosságunk állt. Már amikor bejöttünk a Kárpát-medencébe volt egy ősanya hitünk, amit a keresztény térítők nem töröltek el, hanem Máriával, Jézus anyjával helyettesítettek. Állítólag a napóleoni háborúban úgy azonosították a magyar katonákat, hogy tudták, minden magyar katonának a zsebében ott van a rózsafüzér. A 20. század közepéig mindenkinek természetes volt, hogy vallásos. Amikor Magyarországon nagy volt a válság, mindig a hitükbe kapaszkodva tudtak felállni az emberek, először a hitében újult meg az ország.

Ezek után, ha feltesszük magunknak a kérdést, hogy most merrefelé tartunk? Gyakran az lesz a válasz, hogy a túlélésért küzdünk, csak a hitelünket fizessük vissza, a munkánk maradjon meg. Ezek a célok természetesen fontosak, de itt nem állhatunk meg. Magasabb értékeket kell találnunk, amiket nem őröl fel a mindennapok küzdelme.

A küzdésünknek céljaink mélyén egyetlen értelmes alapja lehet: tudjuk, hogy van lelkünk, amely örökké él, van egy gondoskodó, hazaváró Isten és van mennyország, ahová tartunk. Ezeket a célokat a küzdelem, a mindennapi problémák nem homályosíthatják el.

Ha erre az alapra rátalálunk, akkor rájövünk, hogy a céltudatosság, nem áll másból, mint abból, hogy jól használjuk fel az időt, amit ajándékba kapunk. Ha elfolyik az időnk, elfolyik az életünk. Ha jól gazdálkodunk az időnkkel, értelmessé tesszük mindennapjainkat.

Az idő misztériuma

Írta: Utcai Róbert

2018. január 17. szerda, 20:18 -

„Legyen egy bankszámlád, ahol minden reggel 86 400 forint kerül a számládra!

Ez nem marad meg a holnapi napra. Minden este lenullázódik, akármennyit is használsz fel a nap folyamán. Hát akkor mit lehet tenni?

Természetesen használd fel MINDET!

Mindannyiunknak van egy ilyen bankja. Ez az IDŐ.

Minden reggel 86 400 másodperccel gazdagabbak vagyunk. Minden este lenullázódik, elvesz, akármennyit is használtunk fel céljaink eléréséhez. Soha nem marad egyensúlyban. Soha nem lesz több, egy másodperccel sem. Minden új nap új számlát nyit nekünk, és minden új este újra felégeti a maradékot. Ha elmulasztod felhasználni, az aznapi betéted értéke elveszik. Soha nem kapod vissza. Nem íródik jóvá másnap. A jelenben kell élned a mai betétet használva. Befektetni, hogy a lehető legtöbbet tudj vásárolni.

Hogy megértsd mennyit ér egy év, kérdezd meg a diákot, akinek ismételni kell.

Hogy megértsd mennyit ér egy hónap, kérdezd meg az édesanyát, aki koraszülöttet hozott a világra.

Hogy megértsd mennyit ér egy hét, kérdezd meg a hetilap szerkesztőjét.

Hogy megértsd mennyit ér egy óra, kérdezd meg a szerelmest, aki a találkozóra vár.

Hogy megértsd mennyit ér egy perc, kérdezd meg az utast, aki lekéste a vonatot.

Az idő misztériuma

Írta: Utcai Róbert

2018. január 17. szerda, 20:18 -

Hogy megértsd mennyit ér egy másodperc, kérdezd meg az autóst, aki nem tudta elkerülni a balesetet.

Hogy megértsd mennyit ér egy tizedmásodperc, kérdezd meg a sportolót, aki ezüstérmet nyert az Olimpián.

Minden pillanat kincs, ami a tiéd és becsüld meg jobban, mert megoszthatod valakivel, akivel tökéletesen elköltheted.

És emlékezz, hogy az idő senkire sem vár.

A Tegnap történelem.

A Holnap rejtelem.

A Ma ajándék.”

Utcai Róbert